

Belső tartalékok

Munkásgyűlés az Újszegedi Szövőgyárban

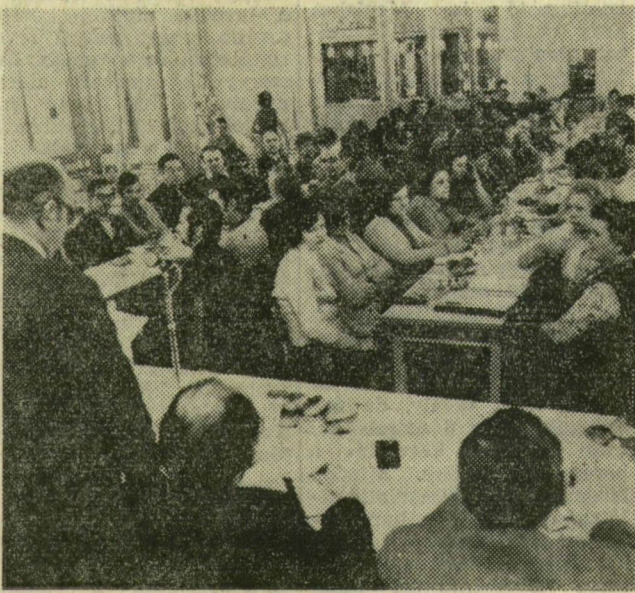
Tartalékok. Mik is azok? Miért van szükség rájuk? Bizonyos, hogy felhasználásuk nélkül a jelen körülményei között nem lehet gazdálkodni.

Szeged, az adottságainál fogva, könnyűiparra berendezkedett város egyik legrégebbi, majdnem százéves üzemében, az Újszegedi Szövőgyárban tegnap munkásgyűlésen gondolták végig ezzel kapcsolatos tennivalókat a dolgozók.

Bevezetőben Frányó József igazgató vázolta az elmúlt év gazdasági eredményeit, melyek tulajdonképpen bázisul szolgálnak az idei év feladatainak ellátásához. Elmondotta, hogy a jelentős, sőt a számításokat meghaladó létszámfogyás ellenére sikerült jó eredményeket elérniük, különösen a termelékenység javításában, a mutató: 14 százalékos. Nem kevés. Bármely gyár méltán dicsekedhet vele. És hogy miért érték el?

Gazdasági dolgokban nem túl megszokott megállapítás: a szemlélet változásával. Magyarán azzal, hogy felismerték, hogy az árutermelés során a munkahelyek között létezik felelősségi sorrend is, melyben az alapanyaggyártókra sokkal több teher hárul. Rájuk több múlik, hiszen ha az előkészítőben hibás lánchenger csévélnek — a szövőnők nem tudnak nemhogy első osztályú, de még elfogadható terméket se szőni.

Mindez persze nem önmagától van így. A gyár vezetői alkotó módon alkalmazták a Dolgozz Hibátlanul munkarendszer vívmányait. Természetesen úgy, hogy adaptálták a körülményekhez őket.

A munkásgyűlés résztvevői

Tavaly 65 ember ment el Újszegedről. Tervük nagyobb volt az előző évinél. Munka- és üzemszervezési intézkedések segítettek abban — hogy bizonyos elnyitelen piaci változások ellenére — sikeres évet zárhatott a kollektíva. Egy sikeres esztendő azonban csak alap lehet, alap arra, hogy következők még jobban abszolválja a gárdát. Ez tünt ki a tegnap délutáni munkásgyűlésen is, ahol az igazgató beszéde után Sárándi Lászlóné, a gyári szakszervezeti bizottság titkára ismertette az ez évi feladatokat, majd tizenegy szocialista brigád vezetője mondta el elképzeléseit arról, hogy a gyár hogyan tudna előbbre lépni a termelékenység és a hatékonyság ügyében. Szólt Pálfi Lászlóné, a pártszervezet titkára is, aki a vállalati akcióprogram és gazdaságpolitikai állásfoglalás szellemében hívta fel versenyre a brigádok dolgozóit.

A munkásgyűlésen megjelent Jó Antal, a városi tanács társadalmi munkát szervező bizottságának elnöke is, aki elismerésben részesítette a KSZV Újszegedi Szövőgyárának a 10 órát Szegedért mozgalomban élen járt kollektívát és dolgozóit. Ami fontos még: az elmúlt év utolsó negyedében négy új brigád alakult Újszegeden. Céljuk, hogy utolérjék eredményekben a már jól dolgozó szocialista brigádokat, s nem elhanyagolható az sem, hogy a versenyben ifjúsági brigádok is helyet követelnek maguknak a legjobbak között. Ez évi céljuk az önellenzés rendszerének kiterjesztése, s az, hogy a mostaninál több pontot szerezzenek a KSZV gyárainak versengésében.

Mozgósító ösztönzés

Tulajdonképpen az ötödik éves terv félidején, és 1979-et írunk. Ilyenkor a párt-, a szakszervezet, az ifjúsági szövetségek, ugyanúgy, mint az egyes vállalatok, gyárak, üzemek, termelőszövetkezetek és egyéb gazdasági intézmények megvonnak az eddig végzett munka mérlegét. S ha ezt megtették, számításba veszik a jövő terveit, s e tervek megvalósulásának lehetőségeit. Am a feladatainak meghatározásakor a gazdasági munkán túl nem hagyhatják figyelmen kívül az ideológiai, politikai, nevelési feladatokat sem. Mert ez utóbbiak ugyancsak erősen befolyásolják népgazdasági helyzetünk, társadalmi életünk alakulását.

Számunkra a kérdések kérdése: hogyan szüntessük meg lemaradásunkat; hogyan jussunk tovább, milyen eszközökkel segítjük a magunk, egyben a közösség munkáját? A választ ismerjük: elsősorban igyekezettel, becsülettel, tisztességgel, lelkiismerettel munkálunk. Olyanul, amelynek tudatában nyugodtan feleltünk le esténként, amikor elmondhatjuk: ma is megtettük, ami rajtunk múltott. Am mindez önmagában még nem elegendő. Mert beszélnünk is kell munkánk nehézségeiről, gondjairól, beszélnünk kell arról is, ami rajtunk kívül álló okok miatt nem sikerült, amire az egyén ereje már nem elegendő. Arról: mi az, amihez segítségül kell hívunk a gazdasági, vagy a politikai vezetést, az egész kollektívát.

Beszélnünk ebben a helyzetben csak világos, mindenki számára felfogható, őszinte lehet. Őszinte „lefel”, a vezető felé, és őszinte „felé”, a beosztottak felé. El kell mondani, miben kérünk segítséget, és mi az, amit várunk tőlük. Nem frázisokat, nagy szavakat, hanem megfogható, a helyzethez, az időhöz alkalmazkodó konkrétumokat. Akkor is, ha arról szólnak, hogy miben értünk egyet, akkor is, amikor arról, hogy miben kell változtatnunk, milyen eddigi gyakorlatot hagyjunk el, és milyen újat vezessünk be. Am az őszinteséghez hozzátartozik a szigor is.

A ma követelménye már nem elsősorban a mennyiség, inkább a minőség. Mert sok rossz áru kevesebbet ér, mint kevés jó, és sok rossz termék egész iparágakat ronthat meg, tehát gazdaságtalanná, exportképtelenné. Rá kell mutatni a hibákra. Persze nem elkövetőiknek pellengérré állításával, nem kiközösítve őket, hanem őszintén figyelmeztetve, és határozott kiutakat mutatva. Nem új minőségi vagy belső ellenőrzésre van tehát szükségünk, hanem arra, hogy mindenki egyenként is, csoportosan is, elsősorban saját magát bírálja felül. S azt nézze, mi az ő feladata, azt, mivel tehet többet, mi az, amivel

előbbre mozdíthatja a fejlődést. Ehhez a tudatformáláshoz van elsősorban szükség az őszinteségre. A változás persze csak a helyesen alkalmazott agitációval érhető el. Olyan agitációval, amely őszinte légkört teremt, s nemcsak kisebb közösségünkön belül, a hozzánk közel állók körében, hanem nagyobb társadalmi méretekben is tovább erősíti az egészséges folyamatokat.

A jó légkört nemcsak a gondok, a bajok feltárása teremti meg. Mert ugyan hatással van rá a világpiac, s az ott jelentkező árak, hatással van a nyugati világ energiaválsága, de hatással van a több mint 30 éves szocializmust építő munkánk is. E hatások — úgy véljük — erősebbek, dinamikusabban érvényesülők, mint a negatívumok hatásai. Hiszen ma sem visszafelé, de nem is stagnálástól beszélünk, hanem a folyamatos fejlődésünkbe beleálló, vagy azt csökkentő tényezőkről. Nem szabad elfelejtünk: napról napra gazdagabbak vagyunk. A jelen gondjaink közel sincsenek olyanok, mint a 30 évvel korábbiak voltak. Ma nyugodt politikai légkörben véghezvük munkánkat, s a nemzetközi légkör, a világban végbemenő folyamatok is nekünk kedveznek. Ma nem fenyeget bennünket háború, a békés egymás mellett élés — zavarai ellenére — tény Európában. Amiről most beszélünk az, hogy ebben a nyugodt légkörben használjuk ki valamennyi adottságunkat, lehetőségeinket a gazdaság és a politika terén.

Ennek a fejlődésnek érdekében kell politikai propagandát és agitációt kifejtenie minden erre alkalmas

és köteles szervezetnek, az úttörőszövetségtől, a KISZ-en, a szakszervezeteken át a Magyar Szocialista Munkáspárt minden alapszervezetéig. Minden fórumon meggyőzni az embereket tevékenységük értelméről, hasznáról, meggyőzni őket arról, hogy csak a lelkiismeretes munkával juthatunk előre, meggyőzni arról, hogy csak így van értelme dolgozni, élni. És ezt is propagálni kell, elmondani őszintén, világosan.

S az egyes embereknek sem, a közösségnek sem csak egy élete van: a munka. Van az otthon, a család, a szabad idő: a pihenés, a szórakozás. És nem lehetünk kétarcúak. Nem élhetünk másképpen a munkahelyen, és másképpen otthon, nem élhetünk úgy, hogy egy helyen a munkánkat tisztességesen végeztük, lelkiismeretesek vagyunk, otthon pedig, a szűkebb környezetben, ...vizet iszunk. A munkamegosztás, a tervezés, a tervek megvalósításáért való küzdelem otthon is, a szabad időben is érvényes.

Akkor is, ha minőségében más szempontok is vezetnek bennünket. Mert ezek sem függetlenek a nagy család — a közösség — terveitől, mert ezek is részei az egésznek. Agitáljunk hát otthon is? — micsoda badarság, mondhatják néhányan. Pedig nem az. A gyermekeket igenis, neveljük, a tisztességes munkára, de ne felejtjük, őket is csak őszinteségünkkel, igazi példamutatással győzhetjük meg. Hogy felvilágosult, tisztánlátó, őszinte felnőttekké váljanak, olyanokká, akik a maguk öröme, és a közösség hasznára végzik majd dolgukat.

Mérő Miklós

A gumigyári pártellenőrzés tapasztalataiból

A szegedi gumigyár pártvezetősége az ellenőrzés során megvizsgálta a gazdasági hatékonyságot javító intézkedések végrehajtását. Beszámoltatták a gyár igazgatóját a cselekvési program megvalósításáról, a főmérnököt a minőségjavítás, a főtechnológust pedig a termék szerkezet korszerűsítésének helyzetéről. Megállapították, hogy a tervben megszabott feladatok teljesítése időarányos. Felhívták a gyár vezetőinek figyelmét, hogy a minőség és a hatékonyság javítása nemcsak beruházással, hanem szervezéssel és újtással is jelentősen fokozható.

Tavaly, a párthatározatokkal összhangban, tovább javult a gyár korszerű termékeinek aránya: az 1977. évi 87,5 százalékról 90,5 százalékra. Az exporttermelés mind a szocialista, mind a többi országokba kedvezően alakult. Az előbbiekről iránti kötelezettségeiknek maradtalanul eleget tettek, a szigorítottak a magánügyes tőkésexportot pedig megkétszereztek. Összesen 12 százalékkal növelték a kiviteli tervet.

A gyár párt- és gazdasági vezetősége tavaly is a haté-

konyság javítását tartotta fő feladatának. Ennek eredményeként több mint 10 százalékkal nőtt a munka termelékenysége. A minőség javítása és a termelési szerkezet korszerűsítése következtében most nagyobb a jövedelmezőség. A hatékonyabb gazdálkodás egyik fontos feltétele az anyaghiány csökkentése. Legjelentősebb csökkenést a rendkívül anyagigényes részlegekben, mint például a heveder- és a hengerüzemben sikerült megvalósítaniuk. Segítette munkájukat a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem is, amellyel együttműködési szerződést kötöttek. Elemezték a gyártás teljes folyamatát, feltárva a veszteségforrásokat, illetve azok megszüntetésének módját. A munka- és üzemszervezés fejlesztését elsősorban a számítógépes rendszer bővítésével igyekeztek elérni. Csökkentették a munkaidőn belüli értekezletek számát, a szigorítottak a magánügyes eltávozásokat. Az intézkedések hatására folyamatosabb lett a munka, kevesebb a túlóráztatás. Az egy fizikai dolgozóra eső túlóra 62-ről 39-re csökkent. A teljesít-

ménybér szerint dolgozók aránya a termelőüzemekben tavaly 83,7 százalékos volt. A szakmunkásgárda — 1977-tel szemben — 1978-ban 45-tel gyarapodott. Szakmai továbbképzésen és betanító tanfolyamokon 62, képesítő és továbbképző tanfolyamokon további 70 ember vett részt. Biztonságtechnikából 403-an vizsgáltak.

A szegedi gumigyár a tavalyi eredmények alapján benevezett a vállalat által meghirdetett Kiváló Gyárversenybe. Úgy vélik, jó helyezésre számíthatnak. A 40 szocialista brigád közül legalább 20 pályázhat az arany fokozat elérésére.

Lengyel vendégek Szegeden

Egynapos látogatásra tegnap megyénkbe érkezett Marian Chruszczewski, meghatalmazott miniszter, a Lengyel Népköztársaság nagykövetségének tanácsosa, valamint Edward Debicki, a budapesti lengyel tájékoztató és kulturális központ vezetője. Látogatásuk során felkeresték a megyei pártbizottságot, ahol dr. Koncz János, a megyei pártbizottság titkára fogadta őket, és tájékoztatta a Lódz megye és

Csongrád megye közötti baráti kapcsolatairól. Ezután ellátogattak a József Attila Tudományegyetemre, ahol dr. Rácz János rektorhelyettes tartott tájékoztatót. A délutáni órákban ellátogattak a Sajtóházba, ahol Rácz Lajos, a Csongrád megyei Hírlap főszerkesztője, valamint a szerkesztőség több munkatársa ismertette meg lengyel vendégeinket a magyar-lengyel sajtókapcsolatokról.

Erősítik a töltéseket Polgárnál tetőzött a Tisza

A megáradt Tisza árhlama kedden Polgárnál tetőzött 733 centiméteres vízszinttel. Polgár fölött tehát már apad a víz, s így némileg enyhült a folyó nyomása a tiszadobi nyári gátra, ahol még változatlanul nagy erővel védekeznek. A gát jelentős része ugyanis ártott, nem bírja el a gépjárműveket, s így szinte ölből hordják a védekezési anyagokat, a homokzsákokat, a követ. Az apadás ellenére tovább erősítik a mindjobban átázó töltéseket Tiszakarád térségében is. A folyó taktaközi szakaszán pedig mintegy 60 ezer homokzsákot használtak fel a gátak magasítására és megtámasztására.

Mérsékelt apad a Bodrog, Felsőbercekinél az árhlammal tetőzése óta fél méterrel csökkent a vízszint. A folyó alsó szakaszán, s főleg Tokaj térségében, még nagy erők védekeznek, elsősorban a jobb parton, ahol a domboldalakon nincsenek töltések, s a völgyhajlatokban sok házat körülvett a víz. Tokajban mintegy 130 családot kellett kiköltöztetni a víztől veszélyeztetett épületekből. A Tisza völgyében a megáradt folyók mentén 1980 kilométer hosszú védvonalon tart-

nak készütséget, s 5800-an vesznek részt a védekezésben. A vízügyi igazgatóságok dolgozói 1100 kilométer hosszú gátat harmadfokú készütségekben védenek a Tiszán, Dombrádtól Szolnokig, a Krasznán, a Bodrogon, a Hármas-Körösön, és a Hortobágy-Berettyő csatornán. A Tisza árhlama várhatóan a hét végén tetőzik Szolnok térségében.

Kitüntetés

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa dr. Nezdál Ferenc nyugalmazott igazságügy-miniszternek, a munkásmozgalomban fél évszázadon át kifejtett tevékenységéért, valamint a szocializmus építésében végzett munkássága elismeréseként, 70. születésnapja alkalmából a Magyar Népköztársaság Zászlórendje kitüntetés adományozta.

A kitüntetés Losonczy Pál, az Elnöki Tanács elnöke kedden adta át. Jelen volt dr. Korom Mihály, az MSZMP Központi Bizottságának titkára és dr. Markója Imre igazságügy-miniszter.

Konzultációs előadás a Sajtóházban

Tegnap délután a megye tömegkommunikációs szerveiben dolgozó újságírók részére konzultációval egybekötött előadást tartott dr. Komócins Mihály, a megyei

pártbizottság első titkára az 1979. évi népgazdasági feladatokról. Széles eszmecsere alakult ki a megye előtt álló gazdaságpolitikai feladatokról, a sajtó tennivalóiról.